

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919010538
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919010538.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudca JUDr. Martin Kurečko na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.2020 v Trebišove takto

rozhodol:

Obžalovaný:

B. Y., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., O. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVVaÚVTOS Q.,

uznáva sa vinným, že

1/ - v presne nezistený deň v období veľkonočných sviatkov 2019, v presne nezistenom čase v letnej kuchynke domu č. XXX/XX na X. ulici v obci L. podišiel k svojej sestre mal. R. P., nar. XX.X.XXXX, ktorá v tom čase spala na bruchu, dal jej dole nohavice, na čo sa ona otočila na chrbát, bila ho a povedala mu, že s ním nechce mať pohlavný styk, na čo však on nepočúvol a na svoj pohlavný úd si natrel krém a následne vykonal s maloletou pohlavný styk, pričom počas toho raz udrel maloletú po líci a obchytkával ju za prsia a v rozkroku, následne s ňou vykonal proti jej vôli análny sexuálny styk, potom podišiel k svojej sestre mal. A. D., nar. 19.7.2001, ktorá ho posielala preč, on však neuposlúchol a proti jej vôli jej sťahol nohavice, a hoci ho maloletá kopala nohami do zadku, vykonal s ňou proti jej vôli análny styk a taktiež presne nezisteného dňa na presne nezistenom mieste v mestskom parku v B. mal. R. P., nar. XX.X.XXXX chytil ruky a nohy a takto s ňou vykonal proti jej vôli pohlavný styk a análny styk,

2/ - v presne nezistených dňoch na presne nezistenom mieste v B. a v rodinnom dome č. XXX/XX na ulici X. v obci L. donútil násilím najmenej dvakrát svoju sestru F. Y. k vykonaniu pohlavného styku a análneho sexuálneho styku, a to tak, že jej zapchal ústa tričkom, aby nemohla kričať,

t e d a

v bode 1/ a 2/ rozsudku:

- násilím donútil ženu k súložiu, na taký čin zneužil jej bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (na dieťati a na blízkej osobe),

- násilím donútil iného k análnemu styku a k iným sexuálnym praktikám, na takýto čin zneužil jeho bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (na dieťati a na blízkej osobe) a závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách),

č í m s p á c h a l

v bode 1/ a 2/ rozsudku:

- pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona),

- pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona a § 138 písm. j/ Tr. zákona)

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona (§ 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona) ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 (sedem a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona ukladá obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

o d ō v o d n e n i e :

Na obžalovaného B. Y. bola na tunajší súd podaná obžaloba pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona a zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom súd prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďami svedkov, znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátora. Dokazovanie bolo na hlavnom pojednávaní vykonané len listinnými dôkazmi a znaleckým posudkom v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu a rozhodnutie o ochrannom opatrení (ochrannom liečení).

Z vykonaných dôkazov, konkrétne zo znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatria, sexuológia, vyplynulo, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy, trpí však sexuálnou deviáciou - sexuálnou agresivitou (poruchou psychosexuality, t.j. duševnou poruchou v širšom slova zmysle), pričom sexuálnou deviáciou trpel aj v čase spáchania prejednávaneho skutku. Obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a jeho rozpoznávacie schopnosti boli plne zachovalé. Schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená pod vplyvom sexuálnej deviácie (sexuálnej agresivity), vymiznutá však nebola. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a v čase spáchania skutku si bol schopný uvedomiť aj trestnosť svojho konania. Z hľadiska sexuologického je jeho pobyt na slobode nebezpečný a obžalovanému je preto potrebné nariadiť ochranné sexuologické liečenie ústavným spôsobom (u obžalovaného dochádza k sexuálnemu vzrušeniu aj v neerotických situáciách, pri objekte nejaviacom o jeho osobu záujem). Z posudku zároveň vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou v zmysle psychózy, a preto z hľadiska psychiatrického nie je jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nebezpečný. Príznaky závislosti na alkohole ani na iných návykových látkach u obžalovaného zistené neboli, preto mu nie je potrebné nariadiť ochranné psychiatrické liečenie ani ochranné protialkoholické liečenie ani ochranné protitoxikomanické liečenie.

Z listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného súd zistil, že z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie charakterizovaný. Doposiaľ bol celkovo 3x súdne trestaný, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 3.8.2017 sp.zn. 5T/81/2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 21.5.2018. Následne obžalovaný vykonával aj trest odňatia slobody z jeho predchádzajúcej trestnej veci (trestný rozkaz Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.1.2017 sp.zn. 1T/1/2017), ktorý vykonal dňa 31.1.2019. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie od 13.1.2015 do 7.5.2019 evidovaných celkovo 20 priestupkov rôznorodého charakteru, prevládajú však menej závažné priestupky, ktorých sa dopustil v súvislosti s vedením bicykla alebo v súvislosti s pohybom v priestore železničných dráh.

Z právneho hľadiska súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona) a pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona a § 138 písm. j/ Tr. zákona), ktorých pojmové znaky naplnil obžalovaný spôsobom konkretizovaným vo výrokovvej časti rozsudku.

Okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby je u obžalovaného skutočnosť, že trestný čin spáchal na chránenej osobe, ktorou sa okrem iných rozumie aj dieťa (§ 139 písm. a/ Tr. zákona), teda osoba mladšia ako osemnásť rokov (§ 127 ods. 1 Tr. zákona) a taktiež blízka osoba (§ 139 písm. c/ Tr. zákona), za ktorú je potrebné považovať aj súrodenca. Okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby je pri zločine sexuálneho násillia podľa § 200 aj spáchanie činu závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách (§ 138 písm. j/ Tr. zákona), pričom viacerými osobami sa pre účely Tr. zákona rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 písm. a/ Tr. zákona).

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pri skutku v bode 2/ výroku rozsudku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť v presne nezistených dňoch, súd pri ustálení právnej kvalifikácie vychádzal z časového rozpätia spáchania skutku v období od 31.1.2019 (obžalovaný sa v období do 31.1.2019 nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody) do 7.5.2019, kedy bolo podané trestné oznámenie poškodenou F.. Vzhľadom na skutočnosť, že skutku v bode 1/ výroku rozsudku sa mal obžalovaný dopustiť v období Veľkonočných sviatkov roka 2019, boli skutky v bode 1/ a 2/ výroku rozsudku právne posúdené ako čiastkové útoky pokračovacej trestnej činnosti.

Subjektívna stránka trestného činu je pri všetkých prejednaných trestných činoch daná priamym úmyslom v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona, čo rovnako platí aj pre zavinenie obžalovaného k okolnostiam, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby (tie musia byť taktiež pokryté zavinením obžalovaného).

Svojim konaním obžalovaný porušil záujem štátu na ochrane práva ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote ako aj na ochrane morálnej zásady nedovoľujúcej pohlavný styk medzi najbližšími príbuznými, ktorá vyplýva z biologického ohrozenia potomstva degeneráciou. Vzhľadom na spoločenský záujem chránený Tr. zákonom je preto potrebné hodnotiť závažnosť konania obžalovaného ako mimoriadne vysokú.

Priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestných činov a ich úprimné oľutovanie vyhodnotil súd ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Príťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona), pričom pod pojmom „viac trestných činov" je v zmysle zaužívanej súdnej praxe potrebné rozumieť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Iné poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli. Zároveň je nutné dodať, že obžalovaný už síce bol pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti odsúdený, jeho nezahladené odsúdenia v konaniach vedených na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 1T/1/2017 a 5T/81/2017 však súd vzhľadom na ich povahu nezohľadnil ako príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, keďže sa týkali druhovo úplne inej trestnej činnosti (trestné činy porušovania domovej slobody a krádeže), ich zohľadnenie v uvedenom smere by navyše znamenalo aj výrazné zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby pri ukladaní trestu obžalovanému z dôvodu následnej prevahy príťažujúcich okolností.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Zároveň bola zohľadnená aj skutočnosť, že obžalovaný spáchal prejednanú trestnú činnosť v stave zmenšenej príčetnosti, v tomto smere však súd uvedenú okolnosť nepovažoval za dôvod pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. poriadku, a to vzhľadom na mimoriadne vysokú závažnosť konania obžalovaného, ktorý si aj napriek zmenšenej príčetnosti musel byť vedomí svojho protiprávneho konania a najmä skutočnosti, že sa ho dopúšťa na svojich sestrách.

S poukazom na uvedené považoval súd za primerané a pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody pri spodnej zákonom stanovenej hranici, pričom horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby bola v prípade obžalovaného zvýšená o 1/3 z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zákona). Trest bol obžalovanému ukladaný ako trest úhrnný s použitím § 41 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa dopustil celkovo dvoch zločinov vo viacčinnom súbehu, ktoré spáchal dvoma samostatnými skutkami (jednočinný súbeh trestných činov znásilnenia podľa § 199 Tr. zákona a sexuálneho násillia podľa § 200 Tr. zákona je vylúčený). Pri ukladaní trestu súd pri zhodnosti trestných sadziieb pri trestných činoch podľa § 199 a §

200 považoval za prísnejšie ustanovenie § 199 Tr. zákona z dôvodu jeho prednostnejšieho zaradenia v osobitnej časti Tr. zákona, vyjadrujúceho väčšiu dôležitosť chráneného spoločenského záujmu.

Zároveň je potrebné opätovne dodať, že aj keď obžalovaný spáchal trestné činy v stave zmenšenej príčetnosti, vzhľadom na okolnosti prípadu a mimoriadne vysokú závažnosť jeho konania súd nepovažoval za splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona. Na druhej strane uvedené skutočnosti boli zohľadnené pri ukladaní trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby a podľa názoru súdu v kombinácii s uloženým ochranným sexuologickým liečením v ústavnej forme dostatočne odôvodňujú uloženie trestu obžalovanému pri dolnej zákonom stanovenej hranici.

Takto uložený trest v spojení s ústavným ochranným sexuologickým liečením považoval súd za plne opodstatnený, keďže obžalovaný sa dopustil prejednávanej trestnej činnosti v stave zmenšenej príčetnosti, a je nepochybné, že práve jeho sexuálna deviácia mala podstatný vplyv na jeho protiprávne konanie. V nadväznosti na uvedené súd dodáva, že dôsledkom zmenšenej príčetnosti u páchatela trestnej činnosti býva často stav, že takýto páchatel nie je plne spôsobilým objektom výkonu trestu, ako je tomu v prípade iných (zdravých) páchatelov. Preto je namieste, najmä s prihliadnutím na sexuálnu deviáciu obžalovaného, voliť také prostriedky, ktoré by čo najlepšie viedli k cieľu, ktorým je hlavne účinná ochrana ostatných pred možnými protiprávnymi činmi obžalovaného do budúcnosti. Súd sa pri tom plne stotožňuje so závermi znaleckého dokazovania, v zmysle ktorých zdravotný stav obžalovaného vyžaduje uloženie ochranného sexuologického liečenia v ústavnej forme. Vzhľadom k uvedenému musí byť pri sankcionovaní obžalovaného dominantné uloženie ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou, ktoré tu do určitej miery nahrádza aj trest odňatia slobody, pretože práve osobitným liečebným prístupom možno dosiahnuť ochranu spoločnosti účinnejšie, než výkonom trestu odňatia slobody. Navyše je zrejmé, že sexuálnu deviáciu obžalovaného nie je možné účinne ovplyvniť výkonom trestu odňatia slobody, pričom práve ochranné ústavné sexuologické liečenie by malo byť schopné čo najúčinnnejšie eliminovať hrozbu opakovania trestnej činnosti zo strany obžalovaného v budúcnosti.

S poukazom na uvedené má teda súd za to, že okrem uloženia ochranného ústavného sexuologického liečenia obžalovanému, ktoré musí byť v prípade obžalovaného dominantné, bude u neho postačujúce uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej zákonom stanovenej hranici, konkrétne v trvaní 7 a pol roka. Zaradenie obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá kritériám v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, t.j. skutočnosti, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Pri uložení ochranného sexuologického liečenia v ústavnej forme súd postupoval podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchal trestný čin voči blízkej osobe a vzhľadom na jeho osobu možno dôvodne predpokladať, že by mohol v násilnom konaní pokračovať (pod násilím je v danom prípade potrebné rozumieť sexuálne násilie).

Takto uložený trest odňatia slobody spolu s uloženým ochranným sexuologickým liečením v ústavnej forme podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti a individualizácie trestných sankcií, možno ho považovať za postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie (vrátane dostatočnej ochrany spoločnosti), a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru obžalovaným v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho

vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera
spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.